

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2017. február 23.
(csütörtök)

Horváth Géza

A SZENTLÉLEK ELLENI BŰN

Énekek: 377; 631

Alapige: Márk 3,28-29

„Bizony mondom néktek, minden bűn meg fog bocsáttatni az emberek fiainak, még a káromlások is, bármennyi káromlást szólnak, de ha valaki a Szentlelket káromolja, az nem nyer bocsánatot soha, hanem vétkes marad bűne miatt örökké. Azt terjesztették ugyanis, hogy tisztátalan lélek van benne.

Imádkozzunk!

Urunk, hálás szívvel magasztalunk és dicsőítünk, hogy itt lehetünk jelenlétedben. Tudjuk, hogy megvidámít, éltet, bátor szívet ad a te jelenléted nekünk.

Köszönjük, hogy jelenlétedben tölthettük a mai napot is reménységünk szerint, és köszönjük, hogy most az ige közelében is lehetünk. Azt kértük az előbb: szakaszd el hát szívünket, minden érzésünket a gonosz, a csalárd világtól.

Bocsásd meg, Urunk, hogy az ige magja nem ilyen gyorsan gyökeresedik meg életünkben. Olyan sokszor esik útfélre, ahol a madarak elkapkodják, vagy tövisek közé, vagy köves helyre.

Kérünk most, hogy szólíts meg bennünket igéddel. Köszönjük, hogy olyan egységes az egész Szentírás, annak minden üzenete. Köszönjük, hogy tanulmányozhatjuk, és bárcsak minden nap elmondhatnánk, hogy igéd vidámságot szerzett nekem, és szívbeli örömöt.

Hadd ragyogjon fel nekünk a mai igéből is a kegyelmes Édesatya, aki ugyan haragszik a vétkek miatt, de hajlandó és kész arra, hogy elengedje népe maradékának vétkét, aki úgy szerette ezt a világot, hogy egyszülött Fiát is kész és képes volt odaadni, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Növeld a mi hitünket ma este is, és erősítsd irántad való bizalmunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Bibliaolvasó kalauzunk szerint ugyan nem a mai ige, de néhány nap múlva következik ez a szentírási szakasz, amelyben az ú.n. Szentlélek elleni bűnről

olvasunk, amely tudom, sokaknak nagy kérdés, hiszen sokan vagy nem értik, vagy ami még rosszabb, félreértik ennek az igének a tanítását és üzenetét. Olyanokkal is találkoztam, akik félve kérdezték, hogy vajon ők nem követték-e el ezt a bűnt, nem estek-e bele ebbe a csapdába, és vajon így nem taszíttattak ki az üdvösségből, vajon nem a kárhozat felé mennek-e?

Sokak szívében volt félelem, hogy vajon számomra van-e bocsánat? Ezért ezen a mai istentiszteleten, bibliaórán nézzük meg, mit is jelent a Szentírásban a Szentlélek elleni bűn, amelyről Jézus Krisztus beszélt és beszél nekünk ma is, hogy a Szentlélek ellen, aki káromlást szól, az nem nyer bocsánatot soha, hanem örök kárhozatra méltó. Röviden: mit tanít Isten igéje a Szentlélekről, mert ezzel is sokan nincsenek tisztában. Most csak nagy vonalakban foglalom össze, hogy a Szentlélek a Szentháromság Isten harmadik személye, aki egyenlő örök Isten az Atyával és a Fiúval.

A Szentlélek tehát személy a Biblia szerint, és a Szentlélek isteni személy a Szentírás szerint. Éppen ezért a Szentírás sok igéje a Szentlélekről személybeli tulajdonságokat ír, isteni tökéletességeket tulajdonít neki. Most nincs idő, hogy ezeket az igéket felsoroljuk, de a Szentírásban így van.

Jézus Krisztus azt mondja a Szentlélekről, hogy elvezeti az övéit minden igazságra. A Szentlélek Jézusról tesz bizonyságot, eszünkbe juttatja azt, amit Jézus Krisztus mondott nekünk. A Biblia arról ír, hogy a Szentlelket lehet megszomorítani, lehet megcsalni, és lehet megoltani. Érdekes, hogy ott nem olvassuk, hogy aki ezt teszi, annak osztályrésze örök kárhozat, örök elvettetés.

Van olyan a Bibliában, amikor az előbb említett esetek után nem ír következményt, van olyan, mint a Cselekedetek Könyvében Anániás és Szafira történetében azt olvassuk: miután Péter apostol figyelmezteti őket, hogy megcsalták a Szentlelket, és nem embereknek hazudtak, hanem Istennek — innen is kimutatható a Szentírásból, hogy a Szentlélek isteni személy —, ugyan meghalt Anániás és Szafira, de nem jelenti azt, hogy ők a kárhozatra mentek. Kaptak büntetést, földi életüknek vége lett.

Itt viszont azt mondja Isten igéje, hogy aki a Szentlélek ellen káromlást szól, annak a vége kárhozat.

Azért olvastam fel két verset, nemcsak azt, hogy aki a Szentlélek ellen káromlást szól (29. vers), hanem előtte a 28. verset, hogy tudniillik egy nagy és örök evangéliumot is tudjak hirdetni nektek. Tudniillik azt: Bizony mondom néktek, hogy minden bűn megbocsáttatik az emberek fiainak, még a káromlások is… és utána jön: de, aki a Szentlélek ellen szól… Az egy nagyon lehangoló és szomorú dolog lenne, ha csak a 29. verset olvastam volna fel: de aki a Szentlélek ellen szól… Mert a 28. versben arról van szó, hogy Isten bocsánatot ad az embernek.

Nekünk nem a kárhozatról kell beszélnünk, hanem az üdvösségről. Nem az elvettetésről kell beszélnünk, hanem a befogadásról. Nekünk nem a vétkekről kell beszélnünk, ami megmarad, hanem azokról a vétkekről, amelyek megbocsáttatnak. Vannak, akik csak az ige második felét veszik komolyan, hogy a Szentlélek elleni bűn… De jó lenne, ha főképpen vasárnapra, a terített úrasz-

talához készülve hála, dicséret lenne a szívünkben, hogy van bocsánat. Először ebbe kapaszkodnánk, és először ezt töltene el bennünket örömmel, és az Úr iránti hálával, hogy „Bizony, bizony mondom néktek, minden bűn megbocsáttatik…" Ennek az örömhíre töltse be a mi szívünket. Micsoda nagyszerű örömhíre ez a Szentírásnak…

Ha még örömhírről lehet beszélni, akkor a 29. versben is van azért örömhír. Hogy „de aki a Szentlélek ellen szól káromlást, az nem bocsáttatik meg, hanem örök kárhozatra méltó".

A másik örömhír az, hogy ha valaki ezt kérdezi, hogy vajon ő nem követte-e el a Szentlélek elleni bűnt, vajon ő emiatt nem fog-e elkárhozni? Az nyugodjon meg, nem követte el, mert azoknak, akik a Szentlélek elleni bűnt elkövetik, ez soha nem lesz kérdés. Soha nem lesz lelkiismeret furdalásuk emiatt. Soha nem jutnak bűnbánatra. Soha nem lesz nyugtalan percük az elveszetteknek amiatt, hogy ők vétkeztek, vagy ők esetleg káromolták volna Istennek Szentlelkét.

Higgyük el, hogy azok az istentelen emberek egy pillanatig sem aggódnak, mert a vallás, hit, bocsánat, üdvösség, kegyelem, menny — nekik ez mind bolondság, és nem is érthetik meg Istennek nagyságos dolgait.

Érdekes megnéznünk, bár Márk nem ír erről, de ilyenkor ki kell keresni, hogy erről az igéről mit írt más evangélista. Hiszen erről a két versről Máté is, és Lukács is ír. Máténál látjuk különösen, hogy ez a két vers, amit most felolvastam, milyen történet után következik. Egy olyan történet után következik, amikor Jézus egy ördöngöst meggyógyít. Megszabadul egy sátáni lélektől megkötözött ember, és utána ott vannak a nagy okosok, akik belekötnek — így mondta valaki: akik a műkákán is műcsomót keresnek — és éppen ezért bele akarnak kötni az Úr Jézusba, és kimondanak egy nagyon súlyos, nagyon erős mondatot, mégpedig azt: Jézus az Ördög által űzi ki az Ördögöt. Belzebub által űzi Belzebubot, holott az igében, Máténál, le van írva, hogy Jézus a Lélek által űzte ki ezt az ördögöt. Ezt maga Jézus Krisztus mondja.

Amikor sokan ott vannak, hogy vajon nem ez a Messiás? Vannak ott olyan emberek, akik azt mondják: ez egy csoda, ami történt. Nem ez-e a megígért Szabadító, a megígért Megváltó? És akkor jönnek farizeusok, írástudók, emberek, kötözködők, akik azt mondják: ez az Ördög. Ez az Ördögnek a lelke. Ekkor mondja Jézus ezt: minden bűn megbocsáttatik az embernek, de a Szentlélek elleni bűn nem.

Mert miről van itt szó? Úgy, ahogy az Ószövetségben van az az ige: jaj, azoknak, akik a sötétséget világosságnak mondják és a világosságot sötétségnek! — Mert itt tulajdonképpen ez teljesedett be. Ezt láthatjuk, hogy voltak emberek ott néhányan, akik a sötétséget világosságnak mondták, akik a világosságot — most ebben az esetben — sötétségnek mondták. Akik Jézus Krisztus gyógyítását az Ördögtől valónak mondták, és azt a Lelket, amely munkálkodott, és amely által Jézus Krisztus által gyógyított, azt ördögi léleknek mondták.

Ugye értjük, hogy a mennyországot pokolnak mondják, az istenit ördöginek. Erre mondja Jézus Krisztus: olyan nyilvánvaló lett az Ő ereje, olyan világosan tündökölt a Lélek által az Ő hatalma, gyógyító ereje, az Isten országa. Jézus

még erre is hivatkozik Máténál, hogy eljött az Isten országa, hogy itt van az Isten országa. — És erre ezt mondani: ez az ördögtől való?! Ez az ördögnek a munkája. Ez a sötétségnek az erői, és ezen az emberen az Ördög segített és nem Jézus.

Ezek az emberek nemcsak hogy nem mentek be Isten országába, hanem még másokat is megakadályoztak abban. Mert ahol a másik szívben már indulna az életcsíra, ahol a másik szívben már gerjedne a hit, ahol a szív már vallást tenne, olyan bizonytalan léptek ezek: nem ez-é a Krisztus? De innen már csak egy lépés lenne: te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia. Erre azt mondani: itt az Ördög. Mikor Jézus azt mondja: itt van az Isten országa. Itt vannak Isten országának az erői. Erre azt mondani: nem, itt az Ördög van.

Itt nem akármilyen bűnről olvasunk a Szentlélek ellen, hanem káromlásról, amit a Biblia szerint lehetne így is fordítani, és szeretném most így fordítani a számotokra: Miért ilyen nagy ennek a büntetése? Miért esik a kárhozatba ez az ember, aki így gondolkozik? Mert a káromlás a Bibliában azt jelenti: tudatos szembeszegülés a kegyelemmel, az Isten akaratával, rágalmazás, szidás, gyalázás, makacs, konok ellenállás.

Itt nem egyszerűen arról van szó, hogy a Szentlélek megszomorodik. Nem egyszerűen arról van szó, mint Dávid esetében, aki rimánkodik, hogy Isten Szentlelke ne menjen el tőle, Isten ne vegye el tőle Szentlelkét. Mert tudjuk, hogy Dávid is milyen bűnbe esett. Itt nem arról van szó, hogy Dávid káromolta Isten Lelkét, Istennek a munkáját, hanem pontosan arról van szó, hogy bocsánatot kap azért, mert ugyan megszomorítja Isten Szentlelkét, de arra van bocsánat. A káromlás egyértelmű jele a Szentlélekkel szemben tanúsított megvetés.

Legyünk egészen nyugodtak, hogy az egész Biblia üzenete az, hogy aki újjászületik a Szentlélek ereje által víztől és Lélektől, az nem fogja káromolni a Szentlelket. Nem is veszhet el.

Annak az embernek, aki a Szentlélek által újjászületik, nem jön ilyen káromló gondolata a Lélek ellen. Jézus gyermekei nem követhetik el ezt a bűnt.

Most lehet, hogy valakinek eszébe jut az 1János 1,7: amikor János arról beszél, hogy Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. Két dolgot hadd említsek nektek, s meglátjátok, hogy valóban így van, mert János apostol is erről beszél. Ugyanarról, amiről itt Jézus beszél. János apostol, amikor az első levele 1. fejezetében azt mondja: „Megtisztít minket minden bűntől…" Akkor ezt a bűnt nem említi, hogy kivétel a Szentlélek elleni bűn. Miért? Azért, mert ott van az igében ez a szó: minket. Kire gondolt János apostol: minket? Jézus Krisztus gyermekeire. Akiket úgy nevez: fiacskáim. Akiket úgy nevez: atyák. Akiket úgy nevez: ifjak.

Látjátok: nem azt mondja János: „kivéve", mert a hívőket megtisztítja az Úr. Minket megtisztít minden bűntől. Ott nincs kivétel. Majd az 5. fejezetben mondja János apostol: az 1János 5,16-ban, amikor arról beszél, hogy van, akinek van halálos bűne, azt mondja: ezért ne is imádkozzatok. — Ott meg hitetlenekre gondol.

Mint ahogy Jézus is elmondja azok kedvéért, akik ott hisznek benne, vagy majd hisznek benne, hogy minden bűnre van bocsánat, mivel vannak ott, akik

a Szentlelket káromolták, ezzel, hogy ördöginek nyilvánították azt, ami Istentől jött, ezért elmondja: aki viszont a Szentlelket káromolja, az el fog vetettetni.

Itt nem tévedésről van szó. Nem megbicsaklásról. Nem valamilyen elesésről van szó, hanem tudatos káromlásról. Itt nem arról van szó, mint amikor Pál apostol megtért és utána leírja: tudatlanul cselekedett. Mert Ő is Jézus ellen volt. Üldöztem az Isten egyházát. Erőszakos voltam. Leírja, hogy fogságba vitte a hívőket. És Isten megbocsátott, mert tudatlanul cselekedtem. Van bocsánat. De amikor Pál apostol megértette, hogy mit akar Isten, amikor találkozik Jézussal, utána már engedelmesen odahajtja az ő szívét és életét Jézus követésére.

Itt arról van szó, amikor valakinek felragyog egy kicsit, mikor valaki belelát a mennyei titkokba, mint ahogy a Zsidókhoz írt levél 6. fejezetében. Az is egy ilyen nehezen érthető ige, amikor azt mondja: lehetetlen, hogy akik megízlelték a mennyei javakat, azok ismét megújuljanak a megtérésre. Lehetetlen! Miért? Mert megízlelték a mennyei javakat. Ezek nem születtek újjá, csak kaptak egy kis kóstolót a mennyországból. Nem arról van szó, hogy ezek újjászülettek, mert akkor meg tudtak volna térni. Hiszen Isten Szentlelke nemcsak újjászül bennünket, hanem indít bennünket bűnbánatra.

Mint ahogy pünkösdkor látjuk, hogy Isten Szentlelke kitöltetik, hirdeti Péter az igét és Isten Szentlelke ott sokak szívében úgy munkálkodik az újjászületés által, hogy megkérdezik: mit kell nekünk cselekedni? Mintha szíven találták volna őket, ugye? Szívükben megszomorodtak.

Vagy a Korinthusiak, akik megtérésre szomorodtak meg. Meg lehet ízlelni a mennyei javakat. Tisztában lehet lenni Isten országának a dolgaival. De, aki megízelte a mennyei javakat és ennek ellenére eltávolodik és elesik, az azért nem tud megújulni, mert kiderül, hogy tudta, miről van szó, de tudatosan és akarattal elutasította, megtagadta és elvetette.

Olvasunk még a Bibliában példát rá Saul életében, esetében, amikor Saulnak az Isten adja az Ő Szentlelkét. De azt is szeretném elmondani, hogy én úgy látom, hogy Saul nem született újjá. Saulnak nem volt új élete. Izráel első királyának, hanem így mondták a reformátorok is: a Szentléleknek egy külső munkája volt az életében. Tehát nem a Szentlélek belső ereje munkálkodott az ő életében, hanem a Szentlélek külső munkája.

Miért? Mert Isten, ha már a nép ilyen buta, ha már a nép ilyen fafejű, hogy királyt kívánnak, és Isten adott királyt, akkor odaadta a Szentlelket, hogy ez a szerencsétlen ember, Saul király ezt a népet valamennyire tudja vezetni. Nem úgy fogja vezetni, mint Salamon, aki azt kérte: adj a te szolgádnak bölcs szívet, rád figyelő, téged halló szívet, mert különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet? De Isten adott a Szentlélek által egy segítséget ennek az embernek.

Ezért is olvassuk: a Szentlélek elhagyta őt, és gonosz lélek kezdte gyötörni, mely az Istentől küldetett, mert a Szentlélek külső munkája volt az életében. Nem a belső, nem az újjászülő, nem az új teremtést életre hívó léleknek a munkája volt Saul életében, hanem egy külső. És amikor Saul harcol Dávid ellen, amikor tudja, hogy ő a felkent király, tudja, hogy Isten őt választotta, akkor Sa-

ul rálép a Szentlélek elleni bűn útjára. Mert előtte nyilvánvaló, előtte világos. Előtte világos az isteni hatalom, az isteni kegyelem, irgalom. És ennek ellenére ő inkább elmegy egy halottidézőhöz, egy halott látóhoz. Ennek ellenére az Ördöggel akar parolázni. Pedig tudja, hogy Isten cselekszik.

Igen, azt mondja Isten igéje, hogy aki megértette és mégis akarattal, szánt szándékkal ellene fordul a Szentlélek munkájának, káromolja az Isten Szentlelkét. Ha nem a Szentlelket, mint vigasztalót kéri, mert azt mondja: nekem nem kell ez a vigasztalás... tudniillik az a vigasztalás, hogy Jézus Krisztusé vagyok, mert minden bűnömért tökéletesen eleget tett, és ezért magasztalom, áldom. Aki ezt káromolja, aki ezt megveti, aki ettől elfordul, akinek ez nem kell, az a kárhozatra méltó.

Itt ezt a szót is hadd emeljem ki: azt mondja Isten igéje: nemcsak azt mondja, hogy kárhozatra megy, hanem azt mondja: kárhozatra méltó. Ebben az egy szóban tulajdonképpen benne van az, hogy a saját jutalmát, büntetését veszi el. A Biblia azt mondja: az elkárhozók esetében az Isten igazságos. Ezért azt mondja: méltó. Tehát itt nem igazságtalanság történik.

Azt mondja a Római levélben Pál apostol: tekintsd meg a hívők felé az Isten irgalmasságát, az elkárhozók felé meg Isten igazságát.

Itt nem arról van szó, hogy Isten igazságtalan, hogy Isten elvet, hogy Isten valakit a pokolra küld. Hiszen mindannyian ott vagyunk. A pokolra nem kell senkit küldenie Istennek, hát ott vagyunk, ott születünk. Bűnben fogantattam, bűnben melengetett engem az én anyám. Nincs, aki jót cselekedjék, nincs, aki keresse a maga akaratából az Istent. Mert a maga akaratából senki nem keresi. Úgy keresi az Istent valaki, ha már az Atya vonzza azt. Jézus beszél erről. Senki sem jön énhozzám, hanemha az én Atyám vonja azt. De nincs, aki keresse a maga akaratából.

Ezt olyan jó lenne tisztázni, komolyan venni, hogy az Isten nem elvet magától, nem eldob, Isten nem kárhozatra visz valakit, mert ott van ez a szó: méltó... Még a golgotai kereszten is elhangzik, amikor a lator azt mondja a másik latornak, hogy mi méltán... Semmi igazságtalanság nincs, hogy mi itt vagyunk a kereszten, de Ő semmi bűnt nem cselekedett.

Amikor Isten ezt mondja, akkor azt is kijelenti, hogy aki Isten Szentlelke ellen szól káromlást, nem nyer bocsánatot soha. Itt nemcsak arról van szó, ha belenézünk az igébe, hogy Isten nem vonja, hanem azt mondja: szól káromlást. Tehát itt nemcsak arról van szó, hogy Isten őt nem vonja. Miért nem vonja? Hanem káromlást szól. Azért, mert Isten igéje ezt is olyan világosan kijelenti számunkra, hogy amikor az elveszett állapotról, a kárhozatról, az ítéletről van szó, akkor senki nem fogja azt mondani: jaj, én nem csináltam semmit. Mint ahogy a börtönökben: én nem csináltam semmit. Hát igen, azért van ott 5, 10 stb. éve, mert nem csinált semmit...

Mi ugyan méltán. Aki káromlást szól. Mert én vallom, hogy mindenki fogja látni azt, hogy igen, én az Isten ellen cselekedtem.

Engem hívott egy szomszédom, egy munkatársam, hívott egy utcabeli, engem hívott egy osztálytársam, és én káromoltam, én kinevettem, kigúnyoltam

azért, mert ő templomba jár, mert a hit csak a gyenge embereknek az osztályrésze, meg aki már nem tud magán segíteni, majd az hisz. Én kigúnyoltam méltán.

Viszont szeretnék mindenkit megnyugtatni a gyülekezetben, hogy aki Jézus Krisztusban hisz, aki a Szentlelket kapja, nem fogja káromolni. Lehet, hogy meg fogja szomorítani. Pál apostol az Efézusi levélben azt hiszem az 5. fejezetben mondja: Meg ne szomorítsátok Istennek Szentlelkét, a Lelket meg ne oltsátok… — Mert a hívők erre képesek. Sajnos képesek vagyunk, hogy Isten Szentlelkét megcsaljuk, mint Anániás és Szafira, megoltsuk, megszomorítsuk, de káromolni azt nem fogjuk, mert Jézus Krisztus biztat bennünket, hogy az én Atyám mindezideig munkálkodik, és én is munkálkodom.

Az Isten gyermekeit az Úr őrzi hit által az üdvösségre. Elbukhatnak, de felkelnek. Eleshetnek, de megújulnak. Vétkeznek, de bocsánatot kapnak. Mert igaz rájuk az ige, hogy Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. De nekünk feladatunk, kötelességünk az, amit az előbb énekeltünk: Szentlélek, végy körül bennünket, szenteld meg szívünket.

Mi meg Isten Szentlelkét kérjük: Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét, legfőképpen az igaz hitért. Mert ha jön a végóra, akkor is mellénk álljon, hazatérésre készen találjon. Ő tegyen szentté bennünket, a megszentelődés útján vezessen, ha vétkezünk, indítson bennünk bűnbánatot, és ragyogtassa fel Krisztust, akiben van a mi váltságunk, vére által bűneink bocsánata.

Imádkozzunk!

Ó áldott Szentlélek, ki az ég dicsőségével szálltál le a földre zúgó szél és tűz jelével, magasztalunk az Atyával és a Fiúval együtt, hiszen így méltó, hogy a teljes Szentháromságot dicsőítsük, áldjuk és magasztaljuk.

Köszönjük, drága Urunk, hogy ilyen komolyan benne van igédben a bűnbocsánat ajándéka. Nem kell nekünk félni a kárhozattól, az elvettetéstől. Nem kell rettegnünk attól, hogy valamit rosszul teszünk, mert tudjuk, hogy még a cselekedeteket is elkészítetted előre, hogy azokban járjunk.

Köszönjük, Urunk, hogy van megújulás, van a bűnből felállás, van bocsánat, és magasztalunk azért, hogy nem érhet bennünket elvettetés amiatt sem, hogy a Szentlelket káromolnánk.

Kérünk, Urunk, hirdettesd igédet, hívd magadhoz választottaidat, gyűjtsd a te seregedet, népedet. Az egybegyűjtött sereget pedig őrizd, áldd és szenteld meg. Kérünk, tisztíts meg minden hamisságtól bennünket, áldd meg éjszakánkat, Urunk, holnapi napunkat, tennivalóinkat.

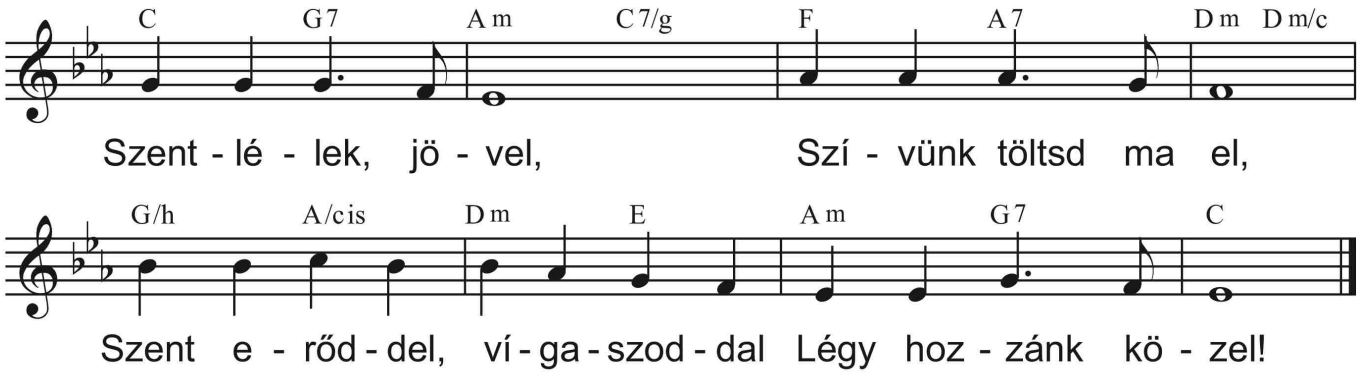
Áldd vigasztalással gyászolóinkat, betegeinket. Kérünk fiataljainkért, gyermekeinkért, akik holnap is mennek óvodába, iskolába — ki hova, a munkába menőkért, és adj szívünkbe örömet, hálát, engedelmességet irántad. Jézusért, a mi Szabadítónkért.

Ámen.

Énekeljük a 631. éneket.

631 Szentlélek, jövel

✍ Ecsedy Aladár (1902-1990) ♪ Ecsedy Aladár (1902-1990)

(Capo III. fekvés)

2. Jöjj, pünkösdi láng,
Nyisd meg szívünk, szánk,
Hogy a bűntől megtisztulva
Szálljon fel imánk!

3. Adj bátor hitet,
Zengő éneket,
Mely sok bűnöst megtérésre,
Üdvre elvezet.

4. Szenteld meg szívünk,
Hogy eggyé legyünk,
Hogy Jézusról vallást tenni
Mindig kész legyünk.

5. Ha eljő az est,
Ránk fátylat ereszt,
Boldog szívvel zengje ajkunk:
Győzött a kereszt!